

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 181 z dnia 19 lipca 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 6, s. 168)

Na stronach 168–176 tekst umowy zastępuje się tekstem w brzmieniu:

„POROZUMIENIE**między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej****SPIS TREŚCI**

Preambuła

- Artykuł 1 Cel i przedmiot
- Artykuł 2 Definicje
- Artykuł 3 Zakres zastosowania niniejszego Porozumienia w odniesieniu do dwustronnych traktatów o wzajemnej pomocy prawnej z państwami członkowskimi oraz w przypadku ich braku
- Artykuł 4 Ustalanie informacji bankowych
- Artykuł 5 Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze
- Artykuł 6 Wideokonferencja
- Artykuł 7 Przyspieszone przekazywanie wniosków
- Artykuł 8 Wzajemna pomoc prawna dla organów administracyjnych
- Artykuł 9 Ograniczenia wykorzystywania w celu ochrony danych osobowych i innych
- Artykuł 10 Wniosek państwa wzywającego o poufność
- Artykuł 11 Konsultacje
- Artykuł 12 Zakres zastosowania
- Artykuł 13 Stosunek do obowiązujących przepisów prawnych
- Artykuł 14 Przyszłe dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej z państwami członkowskimi
- Artykuł 15 Wyznaczanie i powiadamianie
- Artykuł 16 Terytorialny zakres stosowania
- Artykuł 17 Przegląd
- Artykuł 18 Wejście w życie i wypowiedzenie

Nota wyjaśniająca

UNIA EUROPEJSKA ORAZ STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

PRAGNĄC dalszego ułatwienia współpracy między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Stanami Zjednoczonymi Ameryki,

PRAGNĄC zwiększyć skuteczność zwalczania przestępczości jako środka ochrony ich demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

NALEŻYCIĘ UWZGLĘDNIAJĄC prawa jednostek oraz zasadę państwa prawnego,

UWZGLĘDNIAJĄC gwarancje istniejące w ich systemach prawnych przewidujące prawo osoby oskarżonej do sprawiedliwego procesu, włączając w to prawo do osądzenia przez bezstronny sąd powołany na mocy prawa,

PRAGNĄC zawrzeć Porozumienie odnoszące się do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i przedmiot

Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami niniejszego Porozumienia, zapewnić poprawę współpracy i zwiększenie wzajemnej pomocy prawnej.

Artykuł 2

Definicje

1. „Umawiające się Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Stany Zjednoczone Ameryki.

2. „Państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Zakres zastosowania niniejszego Porozumienia w odniesieniu do dwustronnych traktatów o wzajemnej pomocy prawnej z państwami członkowskimi oraz w przypadku ich braku

1. Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają, że postanowienia niniejszego Porozumienia stosuje się w związku z dwustronnymi traktatami o wzajemnej pomocy prawnej między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, obowiązującymi w chwili wejścia w życie niniejszego Porozumienia, na następujących warunkach:

- a) artykuł 4 stosuje się w celu zapewnienia ustalenia rachunków i transakcji finansowych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- b) artykuł 5 stosuje się w celu dopuszczenia możliwości tworzenia i działalności wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- c) artykuł 6 stosuje się w celu dopuszczenia możliwości przesłuchania osoby znajdującej się na terytorium państwa wezwanego za pośrednictwem technologii przekazu wideo między państwem wzywającym i państwem wezwanym w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- d) artykuł 7 stosuje się w celu zapewnienia wykorzystania przyspieszonych środków komunikacji w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- e) artykuł 8 stosuje się w celu zapewnienia wzajemnej pomocy prawnej dla zainteresowanych organów administracyjnych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- f) z zastrzeżeniem artykułu 9 ustęp 4 i 5, artykuł 9 stosuje się w miejsce, lub w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących ograniczenia w wykorzystywaniu informacji lub dowodów dostarczonych państwu

wzywającemu, oraz regulujących zastrzeżenie warunków lub odmowy udzielenia pomocy prawnej ze względu na ochronę danych;

- g) artykuł 10 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów dotyczących okoliczności, w jakich państwo wzywające może wnosić o poufność w swoim wniosku.
2. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że każde państwo członkowskie potwierdzi w pisemnym dokumencie zawartym między tym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, stosowanie, w sposób określony w niniejszym artykule, swojego obowiązującego dwustronnego traktatu o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki.
 - b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe państwa członkowskie, przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszego Porozumienia oraz posiadające dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują środki określone w literze a).
 - c) Umawiające się Strony dokładają starań w celu zakończenia procesu określonego w literze b) przed zaplanowanym przystąpieniem nowego państwa członkowskiego, lub tak szybko jak jest to możliwe po przystąpieniu. Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o terminie przystąpienia nowych państw członkowskich.
3. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają również, że postanowienia niniejszego Porozumienia stosuje się w przypadku braku obowiązującego dwustronnego traktatu o wzajemnej pomocy prawnej między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.
 - b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że takie państwo członkowskie potwierdzi w pisemnym dokumencie zawartym między tym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki stosowanie postanowień niniejszego Porozumienia.
 - c) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe państwa członkowskie przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszego Porozumienia, które nie posiadają dwustronnych traktatów o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują środki określone w literze b).
4. W przypadku niedopełnienia przed datą przystąpienia procedury opisanej w ustępie 2 litera b) oraz w ustępie 3 litera c) postanowienia niniejszego Porozumienia stosuje się w stosunkach między nowym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki od daty ich wzajemnego powiadomienia się oraz powiadomienia Unii Europejskiej o dopełnieniu w tym celu swoich wewnętrznych procedur.

5. Umawiające się Strony uzgadniają, że niniejsze Porozumienie jest przewidziane wyłącznie w celu wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami. Postanowienia niniejszego Porozumienia nie przyznają żadnej osobie prywatnej prawa do uzyskania, zatajania lub wyłączania jakichkolwiek dowodów lub czynienia przeszkód w wykonywaniu wniosku; nie rozszerzają ani nie ograniczają praw przewidzianych na podstawie prawa krajowego.

Artykuł 4

Ustalanie informacji bankowych

1. a) Na wniosek państwa wzywającego, państwo wezwane niezwłocznie ustala, zgodnie z warunkami niniejszego artykułu, czy banki z siedzibą na jego terytorium posiadają informację, czy dana osoba fizyczna podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa lub prawna podejrzana lub podlegająca odpowiedzialności za czyn zabroniony jest posiadaczem rachunku lub rachunków bankowych. Państwo wezwane niezwłocznie przekazuje uzyskane informacje państwu wzywającemu.

b) Działania opisane w literze a) mogą być również podejmowane w celu ustalenia:

(i) informacji odnoszących się do osób fizycznych skazanych lub prawnych podlegających odpowiedzialności za czyn zabroniony lub w inny sposób powiązanych z przestępstwem;

(ii) informacji posiadanych przez instytucje finansowe inne niż banki; lub

(iii) transakcji finansowych nie związanych z rachunkami.

2. Wniosek o udostępnienie informacji opisanych w ustępie 1 zawiera:

a) dane identyfikacyjne osoby fizycznej lub prawnej niezbędne do zlokalizowania takich rachunków lub transakcji; oraz

b) wystarczające informacje umożliwiające właściwemu organowi państwa wezwanego:

(i) powzięcie uzasadnionego podejrzenia, że dana osoba fizyczna lub prawna ma związek z przestępstwem oraz że bank lub instytucja finansowa inna niż bank z siedzibą na terytorium państwa wezwanego może posiadać informacje, o które się wnioskuje, oraz

(ii) stwierdzenie, że wymagane informacje odnoszą się do dochodzenia lub postępowania karnego;

c) w jak najszerszym zakresie, informacje określające, którego banku lub instytucji finansowej innej niż bank wniosek może dotyczyć, oraz inne informacje, których udostępnienie może pomóc w ograniczeniu zakresu poszukiwań.

3. Wnioski o pomoc na podstawie niniejszego artykułu są przekazywane między:

a) centralnymi organami odpowiedzialnymi za wzajemną pomoc prawną w państwach członkowskich, lub krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za prowadzenie dochodzenia i ściganie przestępstw wyznaczonymi na mocy artykułu 15 ustęp 2; oraz

b) organami krajowymi Stanów Zjednoczonych odpowiedzialnymi za ściganie i karanie przestępstw, wyznaczonymi na mocy artykułu 15 ustęp 2.

Umawiające się Strony mogą, w następstwie wejścia w życie niniejszego Porozumienia, uzgodnić w drodze wymiany not dyplomatycznych zmianę sposobu przekazywania wniosków na podstawie niniejszego artykułu.

4. a) Z zastrzeżeniem litery b), państwo może, zgodnie z artykułem 15, ograniczyć swój obowiązek udzielenia pomocy prawnej na podstawie niniejszego artykułu do:

(i) przestępstw zagrożonych karą na podstawie prawa zarówno państwa wezwanego, jak i państwa wzywającego;

(ii) przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności lub tymczasowym aresztowaniem o maksymalnym wymiarze 4 lat w państwie wzywającym oraz co najmniej 2 lat w państwie wezwanym, lub

(iii) określonych poważnych przestępstw zagrożonych karą na podstawie prawa zarówno państwa wezwanego, jak i państwa wzywającego.

b) Państwo ograniczające swój obowiązek na mocy litery a) podpunkt (ii) lub (iii) umożliwi przynajmniej ustalenie rachunków powiązanych z działalnością terrorystyczną oraz praniem korzyści pochodzących z szeroko pojętej działalności przestępczej prowadzonej w większym zakresie, podlegających karze na mocy prawa zarówno państwa wzywającego, jak i państwa wezwanego.

5. Nie można odmówić udzielenia pomocy na podstawie niniejszego artykułu, powołując się tajemnicę bankową.

6. Państwo wezwane odpowiada na wniosek o przedstawienie danych dotyczących rachunków lub transakcji ustalonych na mocy niniejszego artykułu, zgodnie z postanowieniami mającego zastosowanie obowiązującego traktatu o wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami, lub – w przypadku jego braku – zgodnie z wymogami tego prawa krajowego.

7. Umawiające się Strony podejmują środki w celu uniknięcia dodatkowych obciążeń państwa wezwanego poprzez stosowanie niniejszego artykułu. Jednak w przypadku wystąpienia dodatkowych obciążeń nałożonych na państwo wezwane, w tym nałożonych na banki lub powstałych w związku z funkcjonowaniem środków komunikacji przewidzianych w niniejszym artykule, Umawiające się Strony niezwłocznie konsultują się w celu ułatwienia stosowania niniejszego artykułu, łącznie z podjęciem niezbędnych środków w celu ograniczenia bieżących oraz przyszłych obciążeń.

Artykuł 5

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze

1. Umawiające się Strony, w stopniu większym niż dotychczas, podejmują niezbędne środki dla umożliwienia powołania i funkcjonowania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych na odpowiednich terytoriach każdego państwa członkowskiego oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki w celu uproszczenia prowadzenia dochodzenia lub innego postępowania karnego, w które zaangażowane jest jedno lub większa liczba państw członkowskich oraz Stany Zjednoczone Ameryki, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie oraz Stany Zjednoczone Ameryki uważają to za stosowne.

2. Procedury regulujące funkcjonowanie takiego zespołu, to jest jego skład, czas, na jaki został powołany, lokalizacja, organizacja, funkcje, cel oraz warunki uczestnictwa członków zespołu państwa w czynnościach dochodzeniowo-śledczych podejmowanych na terytorium innego państwa uzgadnia się w porozumieniu z właściwymi organami odpowiedzialnymi za dochodzenie oraz ściganie przestępstw karnych, wyznaczonymi przez zainteresowane państwa.

3. Właściwe organy wyznaczone przez zainteresowane państwa komunikują się bezpośrednio w sprawie powołania i funkcjonowania takiego zespołu; jednakże w sytuacji, gdy z uwagi na szczególną złożoność, szeroki zakres lub inne okoliczności niektóre lub wszystkie aspekty wymagają koordynacji bardziej scentralizowanej, państwa mogą porozumieć się co do innych właściwych w tym celu środków komunikowania.

4. W przypadku gdy dla potrzeb wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego niezbędne jest podjęcie działań na terytorium jednego z państw wchodzących w skład zespołu, wówczas członek zespołu oddelegowany przez to państwo może zwrócić się do właściwych organów swojego państwa o podjęcie takich działań bez potrzeby składania przez inne państwa wniosku o wzajemną pomoc prawną. Działania takie będą traktowane przez to państwo na warunkach, jakie miałyby zastosowanie, gdyby wystąpiono o nie w ramach postępowania krajowego.

Artykuł 6

Wideokonferencja

1. Umawiające się Strony podejmują wszelkie niezbędne środki w celu umożliwienia wykorzystywania technologii przekazu wideo między każdym państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w celu przesłuchania, w postępowaniu, w odniesieniu do którego dostępna jest wzajemna pomoc prawna, świadka lub biegłego znajdującego się w państwie wezwanym, w zakresie, w jakim taka pomoc nie jest obecnie dostępna. W zakresie nieujętym szczegółowo w niniejszym artykule zasadami regulującymi taką procedurę są odpowiednio zasady przewidziane w traktacie o wzajemnej pomocy prawnej obowiązującym w stosunkach pomiędzy zainteresowanymi państwami lub w prawie wewnętrznym państwa wezwanego.

2. O ile państwo wzywające oraz państwo wezwane nie uzgodnią inaczej, państwo wzywające ponosi koszty związane ze zorganizowaniem i obsługą przekazu wideo. Inne koszty powstałe w trakcie świadczenia pomocy (włączając w to koszty

związane z poruszaniem się uczestników na terytorium państwa wezwanego) są ponoszone zgodnie ze stosownymi postanowieniami traktatu o wzajemnej pomocy prawnej obowiązującego w stosunkach pomiędzy zainteresowanymi państwami, lub – w przypadku braku takiego traktatu – zgodnie z ustaleniami między państwem wzywającym a państwem wezwanym.

3. Państwo wzywające oraz państwo wezwane mogą konsultować się w celu ułatwienia rozwiązania kwestii prawnych, technicznych lub logistycznych, które mogą wynikać w trakcie wykonywania wniosku.

4. Nie naruszając jurysdykcji na podstawie prawa państwa wzywającego, świadome składanie fałszywych zeznań lub inne zabronione zachowanie świadka lub biegłego podczas wideokonferencji podlega karze w państwie wezwanym w taki sam sposób, jak gdyby nastąpiło podczas postępowania krajowego.

5. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla wykorzystania innych sposobów uzyskania zeznań w państwie wezwanym dostępnych na mocy stosownego traktatu lub prawa.

6. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla stosowania postanowień dwustronnych umów o wzajemnej pomocy prawnej między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, które wymagają lub zezwalają na wykorzystanie technologii wideokonferencji do celów innych niż opisane w ustępie 1, obejmujących wykorzystanie w celu identyfikacji osób lub przedmiotów lub odbierania oświadczeń w ramach dochodzenia. W przypadku gdy nie zostało to jeszcze przewidziane w stosownym traktacie lub przepisach prawnych, państwo może w takich przypadkach dopuścić wykorzystanie technologii wideokonferencji.

Artykuł 7

Przyspieszone przekazywanie wniosków

Wnioski o wzajemną pomoc prawną można przekazywać, oraz komunikować się w związku z nimi, za pośrednictwem środków szybkiego komunikowania się, włączając faks lub pocztę elektroniczną, z następującym po nich formalnym potwierdzeniem w przypadku, gdy wymaga tego państwo wezwane. Państwo wezwane może odpowiedzieć na wniosek za pomocą każdego z takich środków szybkiego komunikowania się.

Artykuł 8

Wzajemna pomoc prawna dla organów administracyjnych

1. Wzajemna pomoc prawna jest udzielana również krajowemu organowi administracyjnemu, prowadzącemu dochodzenie, w związku z czynami, które podlegają prawno-karnemu dochodzeniu, lub w celu przekazania dochodzenia organom prowadzącym dochodzenie lub postępowanie karne, zgodnie z jego szczególnym administracyjnym lub ustawowym uprawnieniem. Wzajemna pomoc prawna w takich okolicznościach może również zostać udzielona innym organom administracyjnym. Pomocy nie udziela się w sprawach, w których organ administracyjny nie przewiduje prowadzenia dochodzenia lub jego przekazania.

2. a) Wnioski o pomoc na podstawie niniejszego artykułu są przekazywane między organami centralnymi wyznaczonymi zgodnie z dwustronnym traktatem o wzajemnej pomocy prawnej obowiązującym w stosunkach między zainteresowanymi państwami, lub między innymi organami, w oparciu o uzgodnienia organów centralnych.

b) W przypadku braku traktatu wnioski są przekazywane między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych a Ministerstwem Sprawiedliwości lub, na mocy artykułu 15 ustęp 1, odpowiednim ministerstwem zainteresowanego państwa członkowskiego odpowiedzialnym za przekazywanie wniosków o wzajemną pomoc prawną, lub między innymi organami, w oparciu o uzgodnienia Departamentu Sprawiedliwości z tym ministerstwem.

3. Umawiające się Strony podejmują środki w celu uniknięcia nakładania dodatkowych obciążeń na państwo wezwane poprzez stosowanie niniejszego artykułu. W przypadku gdy dla państwa wezwanego wynikną mimo to dodatkowe obciążenia, Umawiające się Strony niezwłocznie konsultują się w celu ułatwienia stosowania niniejszego artykułu, włączając w to podjęcie środków niezbędnych dla ograniczenia bieżących oraz przyszłych obciążeń.

Artykuł 9

Ograniczenia wykorzystywania w celu ochrony danych osobowych i innych

1. Państwo wzywające może wykorzystywać wszelkie dowody lub informacje uzyskane od państwa wezwanego do następujących celów:

a) na potrzeby prowadzonego dochodzenia lub postępowania karnego;

b) w celu uniknięcia bezpośredniego i poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego;

c) w prowadzonych postępowaniach sądowych lub administracyjnych niemających karnego charakteru, związanych bezpośrednio z dochodzeniem lub postępowaniem:

(i) określonych w literze a); lub

(ii) w związku z którymi udzielona została wzajemna pomoc prawną w trybie artykułu 8;

d) w każdym innym celu, jeżeli informacja lub dowód zostały ujawnione w ramach postępowania, w związku z którym zostały przekazane, lub w każdej z sytuacji opisanych w literze a), b) i c); oraz

e) w każdym innym celu, wyłącznie za uprzednią zgodą państwa wezwanego.

2. a) Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla ustanowienia przez państwo wezwane dodatkowych warunków w danej sprawie, jeżeli dany wniosek o pomoc nie mógłby być zrealizowany z powodu braku takich warunków. W przypadku ustanowienia dodatkowych warunków zgodnie z niniejszą literą państwo wezwane

może zażądać od państwa wzywającego udzielenia informacji na temat wykorzystania dowodów lub informacji.

b) Ogólne ograniczenia odnośnie do standardów prawnych państwa wzywającego dotyczących przetwarzania danych osobowych nie mogą być nakładane przez państwo wezwane jako warunek w oparciu o literę a) udostępnienia dowodów lub informacji.

3. Jeżeli po przekazaniu państwu wzywającemu dowodów lub informacji państwo wezwane dowiadyuje się o okolicznościach mogących stanowić przyczynę ustanowienia dodatkowych warunków w danej sprawie, państwo wezwane może konsultować się z państwem wzywającym w celu określenia stopnia, w jakim dowody oraz informacje mają być chronione.

4. Państwo wezwane może w miejsce niniejszego artykułu zastosować postanowienia mającego zastosowanie dwustronnego traktatu o wzajemnej pomocy prawnej dotyczące ograniczenia wykorzystania, w przypadku gdy spowoduje to mniejsze ograniczenie wykorzystania dowodów lub informacji niż przewidziano w niniejszym artykule.

5. W przypadku gdy dwustronny traktat o wzajemnej pomocy prawnej obowiązujący między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w chwili podpisania niniejszego Porozumienia zezwala na ograniczenie obowiązku udzielenia pomocy w odniesieniu do niektórych przestępstw podatkowych, zainteresowane państwo członkowskie może oświadczyć, w drodze opisanej w artykule 3 ustęp 2 wymiany pisemnych dokumentów ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, że w odniesieniu do takich przestępstw będzie nadal korzystać z zawartego w tym traktacie postanowienia o ograniczeniu wykorzystania.

Artykuł 10

Wniosek państwa wzywającego o poufność

Państwo wezwane dokłada wszelkich starań w celu zachowania poufności wniosku i jego treści, jeżeli takiej poufności żąda państwo wzywające. Jeżeli wniosek nie może zostać zrealizowany bez naruszenia wymaganej poufności, organ centralny państwa wezwanego zawiadamia o tym państwo wzywające, które postanawia, czy pomimo tego wniosek powinien zostać wykonany.

Artykuł 11

Konsultacje

Umawiające się Strony konsultują się odpowiednio celem najefektywniejszego wykorzystania niniejszego Porozumienia, włączając w to ułatwianie rozwiązania wszelkich sporów odnoszących się do interpretacji lub stosowania niniejszego Porozumienia.

Artykuł 12

Zakres zastosowania

1. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie w sprawach o przestępstwa popełnione przed wejściem Porozumienia w życie, jak również po jego wejściu w życie.

2. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie do wniosków o wzajemną pomoc prawną złożonych po jego wejściu w życie. Jednakże artykuły 6 i 7 mają zastosowanie do wniosków rozpatrywanych w państwie wezwanym w chwili wejścia niniejszego Porozumienia w życie.

Artykuł 13

Stosunek do obowiązujących przepisów prawnych

Z zastrzeżeniem artykułu 4 ustęp 5 oraz artykułu 9 ustęp 2 litera b), niniejsze Porozumienie nie wyłącza powoływania się przez państwo wezwane na podstawy do odmowy udzielenia pomocy wynikające z dwustronnego traktatu o wzajemnej pomocy prawnej, lub – w przypadku braku traktatu – na wewnętrzne zasady prawne, włączając w to sytuacje, w których wykonanie wniosku stanowiłoby zagrożenie dla suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub innych istotnych interesów.

Artykuł 14

Przyszłe dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej z państwami członkowskimi

Niniejsze Porozumienie nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jego wejściu w życie, dwustronnych umów między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z niniejszym Porozumieniem.

Artykuł 15

Wyznaczenie i powiadamianie

1. W przypadku wyznaczenia, w oparciu o artykuł 8 ustęp 2 litera b), ministerstwa innego niż Ministerstwo Sprawiedliwości, Unia Europejska powiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o takim wyznaczeniu przed określoną w artykule 3 ustęp 3 wymianą pisemnych dokumentów między państwami członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

2. Umawiające się Strony, na podstawie wzajemnych konsultacji dotyczących wyznaczenia w trybie artykułu 4 ustęp 3 krajowych organów odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzenia i ściganie przestępstw, powiadamiają się wzajemnie o wyznaczonych w ten sposób organach krajowych przed określoną w artykule 3 ustęp 2 i 3 wymianą pisemnych dokumentów między państwami członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Unia Europejska, w imieniu państw członkowskich nieposiadających traktatu o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, powiadamia przed taką wymianą Stany Zjednoczone Ameryki o tym, które organy centralne zostały wyznaczone na podstawie artykułu 4 ustęp 3.

3. Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o powołaniu się na wszelkie ograniczenia nałożone na podstawie artykułu 4 ustęp 4 przed wymianą pisemnych dokumentów, określoną w artykule 3 ustęp 2 i 3, między państwami członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Artykuł 16

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsze Porozumienie ma zastosowanie:

a) do Stanów Zjednoczonych Ameryki;

b) w odniesieniu do Unii Europejskiej, do:

— państw członkowskich,

— terytoriów, za których stosunki zagraniczne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, lub krajów niebędących państwami członkowskimi, względem których państwo członkowskie posiada inne obowiązki związane ze stosunkami zagranicznymi, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między Umawiającymi się Stronami i należycie potwierdzono przez właściwe państwo członkowskie.

2. Stosowanie niniejszego Porozumienia wobec jakiegokolwiek terytorium lub kraju, w odniesieniu do których dokonano rozszerzenia zgodnie z ustępem 1 litera b), może zostać wypowiedziane przez każdą z Umawiających się Stron przez pisemne powiadomienie drugiej Umawiającej się Strony drogą dyplomatyczną, w przypadku gdy zostaje to należycie potwierdzone przez właściwe państwo członkowskie i Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 17

Przeгляд

Umawiające się Strony uzgadniają przeprowadzenie wspólnego przeglądu niniejszego Porozumienia nie później niż pięć lat po jego wejściu w życie. Przegląd w szczególności odnosi się do praktycznego wykonywania Porozumienia i może również obejmować kwestie takie, jak konsekwencje dalszego rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszego Porozumienia.

Artykuł 18

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia po upływie trzech miesięcy od daty wymiany między Umawiającymi się Stronami dokumentów wskazujących, że zakończone zostały wewnętrzne procedury w tym celu. Dokumenty te wskazują również, że zakończono czynności określone w artykule 3 ustęp 2 i 3.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejsze Porozumienie w dowolnym terminie przez pisemne powiadomienie drugiej Strony, a takie wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego powiadomienia.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejsze Porozumienie.

Sporządzono w Waszyngtonie dnia dwudziestego piątego czerwca roku dwa tysiące trzeciego w dwóch egzemplarzach w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Nota wyjaśniająca do Porozumienia między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o wzajemnej pomocy prawnej

Niniejsza nota wyjaśniająca odzwierciedla ustalenia odnoszące się do stosowania niektórych postanowień Porozumienia o wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (zwanego dalej »Porozumieniem«), uzgodnione między Umawiającymi się Stronami.

W sprawie artykułu 8

W odniesieniu do wzajemnej pomocy prawnej udzielanej organom administracyjnym na podstawie artykułu 8 ustęp 1, pierwsze zdanie artykułu 8 ustęp 1 nakłada obowiązek udzielania wzajemnej pomocy prawnej wzywającym organom federalnym Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz wzywającym krajowym organom administracyjnym państw członkowskich. Na podstawie drugiego zdania tego ustępu wzajemna pomoc prawna może być również udzielana innym organom administracyjnym niebędącym organami federalnymi lub lokalnymi. Wykonanie tego postanowienia leży w gestii państwa wezwanego.

Umawiające się Strony uzgadniają, że na podstawie pierwszego zdania artykułu 8 ustęp 1 wzajemna pomoc prawna będzie udzielana wzywającemu organowi administracyjnemu, który, w chwili składania wniosku, prowadzi dochodzenie, w związku z czynami, które podlegają prawno-karnemu dochodzeniu, lub w celu przekazania dochodzenia organom prowadzącym dochodzenie lub postępowanie karne, w ramach jego ustawowego upoważnienia, jak opisano poniżej. Fakt, że w chwili składania wniosku rozważa się przekazanie dochodzenia organom prowadzącym dochodzenie lub postępowanie karne, nie wyklucza możliwości nakładania przez ten organ sankcji innych niż karne. W ten sposób wzajemna pomoc prawna uzyskana na podstawie artykułu 8 ustęp 1 może doprowadzić wzywający organ administracyjny do stwierdzenia, że prowadzenie postępowania karnego lub przekazanie nie byłoby właściwe. Te ewentualne konsekwencje nie wpływają na nałożony na Umawiające się Strony obowiązek udzielenia pomocy w trybie tego artykułu.

Jednakże wzywający organ administracyjny nie może w oparciu o artykuł 8 ustęp 1 wnosić o pomoc w przypadku, gdy nie rozważa się ścigania lub przekazania dochodzenia organom prowadzącym dochodzenie lub postępowanie karne, lub w przypadku gdy czyn, w związku z którym prowadzi się dochodzenie, nie podlega sankcji karnej lub przekazaniu na podstawie prawa państwa wzywającego.

Unia Europejska przypomina, że przedmiot Porozumienia w części podlega postanowieniom dotyczącym współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych określonym w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej i że Porozumienie to zostało zawarte w ramach zakresu tych postanowień.

W sprawie artykułu 9

Artykuł 9 ustęp 2 litera b) ma na celu zapewnienie, że na odmowę udzielenia pomocy ze względu na ochronę danych można powoływać się jedynie w wyjątkowych przypadkach. Taka sytuacja mogłaby powstać, jeżeli po rozważeniu istotnych dla danej sprawy interesów (z jednej strony interes publiczny, łącznie z prawidłowo funkcjonującym wymiarem sprawiedliwości, a z drugiej strony interesy prywatne), udostępnienie konkretnych danych, których domaga się państwo wzywające, mogłoby spowodować tak duże trudności, że państwo wezwane uznaje, że mogą być one zaliczone do przyczyn odmowy w związku z istotnymi interesami. Szerokie, kategoryczne lub systematyczne stosowanie zasad ochrony danych przez państwo wezwane w celu odmowy współpracy jest dlatego wykluczone. W związku z tym fakt, że państwo wzywające oraz państwo wezwane posiadają różne systemy ochrony prywatności danych (jak na przykład to, że państwo wzywające nie posiada odpowiednika wyspecjalizowanego organu do spraw ochrony danych) lub posiadają różne środki ochrony danych osobowych (jak na przykład to, że państwo wzywające wykorzystuje środki inne niż proces usuwania w celu ochrony prywatności lub rzetelności danych otrzymywanych przez organy przymusu), nie może być jako taki nakładany jako dodatkowy warunek na podstawie artykułu 9 ustęp 2a.

W sprawie artykułu 14

Artykuł 14 przewiduje, że Porozumienie nie wyłącza, po jego wejściu w życie, zawierania umów dwustronnych o wzajemnej pomocy prawnej między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, zgodnych z Porozumieniem.

Jeżeli jakiegokolwiek środki określone w Porozumieniu stwarzają trudności operacyjne dla Stanów Zjednoczonych Ameryki lub jednego lub większej liczby państw członkowskich, takie trudności powinny zostać w pierwszej kolejności rozwiązane, jeżeli jest to możliwe, w drodze konsultacji między zainteresowanym państwem członkowskim albo państwami członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki, lub, jeżeli jest to właściwe, w drodze procedury konsultacyjnej określonej w Porozumieniu. W przypadku gdy nie jest możliwe rozwiązanie takich trudności operacyjnych wyłącznie w drodze konsultacji, zgodnie z Porozumieniem byłoby, w odniesieniu do przyszłych umów dwustronnych między państwem członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, zapewnienie operacyjnie wykonalnego mechanizmu alternatywnego, który sprostałby postanowieniom szczególnym, w odniesieniu do których powstały trudności.”
